

GRONINGER

COURANT.

Dingsdag

den 28 Junij.

CURATOREN van de **HOOGE SCHOOL** te **Groningen** roepen bij dezen op alle Houders van Pretensiën ten laste van het Rijk, wegens leverantiën ten behoeve der voorschrevene Hooze School, over de dienst 1830, om hunne Declaratiën, voor zoo veel die niet reeds ingediend mogten zijn, in den vereischten vorm bij Curatoren voornoemd in te leveren, vóór den 1 Julij eerstkomende, en zulks uit hoofde zij bij eene latere inzending geene betaling voor hunne pretensiën kunnen erlangen.

Groningen
den 8 Junij 1831.

Op last van Curatoren voornoemd:
A. L. WICHERS,
Secretaris.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJEN.

BERLIN den 19 Junij.

Een alhier van de **Litthausche** grenzen ontvangen bericht, van den 17 Junij, luidt als volgt: „Men verneemt thans met eenige meerdere zekerheid, dan vroeger, dat het korps van den generaal **Gielgud**, waarmede hij bij **Gielgudischken** over de **Niemen** (ook de **Memel** genoemd) gegaan is, 10,000 man sterk was. Gezagde generaal heeft zijn korps in drie kolommen verdeeld; met de hoofdmagt is hij zelf over **Kaydan** naar **Wilkomiersz** gemarscheerd; eene andere kolom, onder bevel van den generaal **Dembitz**, heeft zich naar **Szawle**, en de derde, onder de aanvoering van den insurgenten-chef **Puchet**, naar **Rossienna** gewend. Aan gene zijde der **Niemen** kunnen zich ongeveer 10,000 met pikken en lanssen gewapende insurgenten, die tot hertoe in afzonderlijke stroopkorpsen in de bosschen rondzworven, met die kolommen vereenigd hebben. De Pruisische grenzen worden overal door de Polen geëerbiedigd.”

Nog leest men heden in onze **Staats Zeitung** het navolgende, uit **Krakow**, van den 14 Junij gedagteekend, artikel: „Volgens brieven uit **Lemberg**, van den 6 dezer, breidt zich, buiten **Kamenietz** en het distrikt van **Proskarow**, hetwelk door 6000 man van het korps des generaal **Rudiger** bezet is, de opstand in **Podolië** en in de **Ukraine** steeds meer en meer uit, doordien de edellieden al hunne onderdanen vrij maken, zoodat de insurgenten thans 60,000 man tellen, welke aan de Poolische regering den eed van trouw gezworen hebben. De **Sobanski's**, uit den omtrek van **Olgopol** en **Balta**, zouden het voorbeeld gegeven, en de anderen, als de **Orlovski's**, **Tyszkiewicz's**, **Kozlewski**, enz. hen gevolgd hebben; het grootste aantal insurgenten moet uit kavallerie bestaan, en **Waslaw Rzewuski**, **Montresor** en anderen zouden 15 kanonnen bezitten, van welke eerst kort geleden 6, de overige dadelijk bij het begin van den opstand op de Russen zouden bemagtigd zijn. Rondom **Zytomiersz** en in het distrikt van **Machnowka** zoude het er eveneens onrustig uitzien. Door het distrikt van **Radomysl** zoude de gemeenschap met **Kyow**, en door dat van **Owruetz** die met **Petersburg** afgesneden zijn. Vyhonderd Volhynische insurgenten echter, die zich met **Romarin** en **Chrzanowski** vereenigen wilden, trokken zich, door de Russen benaauwd, naar **Gallicie** terug en werden daar ontwapend.”

Van den 20sten. Volgens berichten uit **Koningsbergen**, zijn in **Dantzig** nog geene kinderen en ook geene vrouwen door de **Cholera** aangeast geworden.

In eene bekendmaking van den opper-president van Pruisen, van den 9 dezer, leest men: „De gezondheids-toestand in de Grenskreizen der provinciën, in de gansche linie, van **Thorn** af tot aan **Nimmersatt** bij **Memel**, is bij voortdurend volkomen geruststellende en nergens zijn sporen van eene aanseking waargenomen. Ook bevestigt het zich, dat de **Cholera** in **Polen** niet alleen aan het afnemen is, maar ook een zachtaardiger karakter aangenomen heeft.”

Volgens een brief uit **Warschau**, van den 14 dezer, heeft men bij het Poolische leger, na de ontvangst der tijding van het overlijden van den veldmaarschalk **Diebitsch**, eene buitengewone beweging bespeurd en is het leger van **Praga** opgebroken.

Uit **Posen** schrijft men, van den 14 dezer, dat de veldmaarschalk **Paskevitch**, op zijne reis naar het leger, door **Wilna** getrokken is, zoodat hij spoedig in het Russische hoofdkwartier zal aangekomen zijn.

Van de Poolische Grenzen wordt, onder dagteekening van eergisteren, het volgende geschreven: „De dood van den Ruizeizerlijken Veldmaarschalk, Graaf **Diebitsch-Sabianst**, heeft, gelijk uit verscheidene berichten blijkt, ook op de Polen eenen diepen, en langzaam zwellenden indruk gemaakt. Men had vrouwen in zijne menschelijkheid en zijn zedelijk gevoel, en wat ook een Warschauer dagbladschrijver tot zijne beschrijving gezegd moge hebben, de beteren onder het Poolische volk, en inzonderheid ook onder het leger, hadden hoogachting voor hem en bewonderden zijne zich steeds gelijk blijvende en door geene bedenkingen gestoorde menschenliefde, gedurende eenen oorlog, die ligtelijk eenen minder menschevrienden veldheer tot wreede waakoefeningen zou hebben kunnen verbitteren. Men beschouwt derhalve ook in **Polen** zijnen dood als eene ongelukkige gebeurtenis.

Niet minder uitbundig in den lof des afgestorvenen helds is nog een ander brief uit het Russische hoofdkwartier te **Ratusk** geschreven, en ook voor den niederen volk: „Deze brief niet minder vleyend. Als vertrouweling in de maarschalke dienszigen en plannen, dus leest men in denzelfden, zal Graaf van **Toll** weten te volvoeren, wat door genen ontworpen was; maar ook nog meer dan dit, is hij zelf een groot veldheer, en het heeft hem slechts aan de gelegenheid, geenszins aan de verdienste onthouden, om zulks voor het oog der wereld te doen bijbrengen. Aanvondendeeling van het oude leger en kweekeling van **Swarow** en **Kutusow**, heeft hij niet slechts al de veldtogten der Russen tegen **Napoleon** bijgewoond, maar dezelve voor een gedeelte bestierd. Reeds in zijne vroegste jeugd als kind moest **Swarow** onderscheiden, verzolde hij denzelfden in zijnen veldtocht in **Italië** en **Zwitserland**. In 1812 werd hij door **Kutusow** tot de zelfde kwartiermeester-generaal benoemd en was zijn deel in de gebeurtenissen van dat merkwaardig veldtocht niet gering. Na den dood van **Kutusow** bleef hij in dezelfde hoedanigheid meer onmiddellijk aan Keizer **Alexander** zelf toegehecht. De Turksche oorlog bracht hem alschef van den algemeenen staf aan de zijde van den Maarschalk **Diebitsch** en knoopte tusschen deze beide oorlogshelden eenen vriendschaps-band die slechts door den dood verbroken heeft kunnen worden. In den woord, zoo iets het gemis des Maarschalks kan vergoeden, is het van den waardigen door een nog waardiger opgevolgd te zien.

BRANKFORT den 18 Junij.

Door de in vele streken heerschende ziekte, wordt de gemeenschap gestremd en komen vele bevingen later, dan gewoonlijk aan. Aan den opstand der Polen is derzelver verspreiding vooral toe te schrijven. Deze beklagenswaardige opstand en deze verontrustende ziekte storten Polen in ellende en armoede.

Van de **Gallicische** grenzen schrijft men, van den 3 Junij, dat de opstandelingen van **Podolië** ten getalle van 3000 man, bij **Daschow** een gevecht hebben gehad met den Russischen generaal **Lewaschew**, en door hem zijn verslagen. Men beschuldigt den graaf **Rzewuski** gevlugt te zijn op het oogmerk van beslissing, en dat hij daardoor de nederlaag heeft bewerkt. Een ander opperhoofd, **Sobanski** genoemd, is doodlijk gekwetst in handen der Russen gevallen. Eene bende van 600 **Podoliërs** te paard, onder aanvoering van den generaal **Kolisko**, is bij **Tarnobrod** door de Russen zoodanig vervolgd, dat zij in **Gallicie**, dus op Oostenrijksche grondgebied, is gevlugt. Deze bende is, onder goede eskorte, door de Oostenrijkers naar **Zevenbergen** geleid.

Van de **Gallicische** grenzen schrijft men, onder dagteekening van den 4 Junij, het volgende:

De **Cholera** richt in **Gallicie** groote verwoestingen aan, en heeft vooral in **Bród**, alwaar vele Joden wonen, een boosaardig karakter, zoodat bijna alle zieken er aan sterven. In **Lemberg** is die ziekte minder boosaardig, doch tel men niettemin dagelijks 50 lijken.

De opstandelingen zijn in **Podolië** en de **Ukraine** verstrooid en vele vliegtelingen, waaronder verscheidene edellieden, houden zich thans in **Lemberg** op; onder anderen de graaf **Rzewuski**, die zich in de **Ukraine** aan het hoofd had gesteld en eene groote rol heeft gespeeld; daar hij ook in **Gallicie** landgoederen bezit, zal hij aldaar met de woon-blijven. — De op hunne vlugt in de **Tarnopol**-kreits gedrongene **Podoliërsche** opstandelingen zijn ontwapend en binnenlands gevoerd.

Er mogen nu en dan in **Podolië** oproertige bewegingen plaats grijpen, doch deze zijn van geene beteekenis en zullen geene gevolgen hebben. Volgens geruchten, zouden er ook in **Kiew** onlusten zijn uitgebroken; indien dit waar was, zoude zulks verdere gevolgen kunnen hebben.”

WIEN den 16 Junij.

Gallicie heeft de **Cholera** de rivier de **San** niet overschreden; men hoopt dus, dat het westelijk deel der provincie bevrijd zal blijven.

De **Odezza** had men den 3 Junij berigt, dat de rebellen in **Podolië**, na hunne nederlaag bij **Daschew**, er den 23 Mei eene tweede bij de stad **Lettscheff** ondergaan hebben. Van 1000 man sneuvelden er 300 en 110 werden gevangen gemaakt, onder welken eenige vrouwen. Ook zijn 2 stukken kanon, 4 ammunitie-karren, eenige bagaasje en de krijgskas in handen van den generaal-majoor **Scheremetief** gevallen. Het insurgentenhooft **Rzewuski** (die dus niet naar **Gallicie** gevlugt zou zijn) was aan zijne wonden gestorven, en de generaal **Kolyski** de eenige der bevelhebbers, die het ontkomen was.

HAMBURG den 21 Junij.

In onze **Correspondent** van heden leest men, onder dagteekening van den 18den, den volgenden brief uit **Bettlin**: „Te **Warschau** ontving men den 13 dezer, in den nacht, de tijding van den dood van den Veldmaarschalk **Diebitsch**, en zelfs werd daarbij gezegd, dat de Veldmaarschalk overleden was twee uren nadat de Generaal **Orloff**, van **Petersburg** naar het hoofdkwartier gekomen, den toestand der armee onderzocht en ontevredenheid daarover te kennen had gegeven. Wij hebben dus nu eene legende meer over deze gebeurtenis. Intusschen heeft dit gerucht in allen gevalle mis, wat opgave van tijd en plaats betreft. Wilde men de verzekering, dat de Veldmaarschalk aan de **Cholera** gestorven is, in twijfel trekken, op grond dat ons eerst kort te voren uit het hoofdkwartier de verzekering gegeven was, dat de armee van deze kwaal nu geheel bevrijd is, zoo zou in tegendeel daaruit veeleer een bewijs tegen de juistheid dezer verzekering te trekken zijn, vooral naardien wij hooren, dat de Poolische armee, die van de haar in het gevecht bij **Iganie** medegedeelde **Cholera** reeds geheel bevrijd was, na den slag bij **Ostrolenka** daardoor weder op nieuw aangetast geworden is. — De Veldmaarschalk **Diebitsch** moet in zijne laatste oogenblikken den wensch geuit hebben, dat zijn lijk noch in Russische noch in Poolische grond mogt rusten, maar op zijnen vaderlandschen bodem (**Sikezië**) ter aarde besteld mogt worden.”

Van **Riga** wordt gemeld, dat de ziekte, die in het begin zoo kwaadaardig was, dat men geene hulp kon aanwenden en de menschen op de plaats dood bleven, den 11 dezer reeds van veel zachter aard geworden was en naar geneesmiddelen begon te luisteren. Op alle in de **Bolderna** en aan de stad liggende schepen was de gezondheids toestand thans volkomen goed. — Men had te **Riga** de tijding ontvangen, dat de van **Koningsbergen** ten behoeve van het Russische leger afgezondene transporten haver den Poolischen Generaal **Gielgud** in handen gevallen waren, die in aanmarsch was naar **Liebau**.

Alhier te **Hamburg** zijn den 15den 76 balen verdachte lommen, die, te schep van **Frankfort** aan den **Oder** komende, door het wachtschip **Asagou** houden waren, verbrand geworden.

GROOT-BRITANNIJE.

LONDEN den 21 Junij.

Ter gelegenheid van den verjaardag van den slag bij **Waterloo**, is, op den avond van den 18 dezer, door den hertog van **Wellington** aan **Z. M.**, benevens aan de voornaamste Britsche officieren, welke bij dien slag zijn tegenwoordig geweest, een groot en luisterrijk diner gegeven. In den morgen van dien zelfden dag heeft **Z. M.**, door den graaf **Minster**, aan voornoemden hertog eenen afscheidsdegen, welke met onderscheidene zinspelende namen en figuren prijkt, ten geschenke doen aanbieden.

Van den 22sten. Gisteren heeft **Z. M.** de zittingen van het nieuwe Parlement, met de gebruikelijke plegtigheden, geopend. In de aanspraak, welke **Z. M.** bij die gelegenheid gehouden heeft, komen de volgende zinsneden voor:

„Na de ontbinding van het vorige Parlement, heb ik de eerste gelegenheid te baat genomen, om mij te wenden tot uwen raad en bijstand.

„Tot dien maatregel overgegaan zijnde, ten einde de gevoelens van mijn volk nopens de nuttigheid van eene hervorming in de volksverteenwoordiging te leeren kennen, zoo beveel ik thans dat belangrijke vraagstuk aan uwe overwijde en alleraandachtigste overweging aan, vertrouwende, dat gij in elken maatregel, welken gij zult voordragen tot deszelfs beslissing, zorgvuldiglijk u zult houden aan de erkende beginselen der constitutie, door welke de voorregten der kroon, het gezag der beide huizen van het Parlement, en de regten en vrijheden des volks gelijklijk beschermd worden.

„De verzekeringen van vriendschappelijke gezindheid, welke ik bij voortdurend van al de vreemde Mogendheden ontvang, verlevendigen de hoop, dat, niettegenstaande de burgerlijke bewegingen, welke sommige deelen van Europa berogd hebben, en den strijd, die thans in **Polen** gevoerd wordt, de algemeene vrede zal bewaard blijven.

„De meest mogelijke zorg zal onafgebroken door mij worden aangewend, om dien vrede te behouden.

„De beraadslagingen, welke over de zaken van **België** hebben plaats gehad, zijn nog niet ten einde gebracht; maar de meest volkomene overeenstemming blijft bestaan tusschen de Mogendheden, wier gevolmagtigden deel aan de conferentiën van **Londen** hebben genomen. Het beginsel, waarop die conferentiën zijn gehandeld, is geweest dat van niet tusschenbeide te komen in de regten van het Belgische volk, om zijne binnenlandsche aangelegenheden te regelen, en zijn gouvernement te vestigen overeenkomstig zijne eigene inzichten omtrent harene voor zijne toekomstige welvaart en onafhankelijkheid het dienstigste kan wezen, onder de eenige voorwaarden, die door de gebruiken der natien geheiligd en gegrond is op de beginselen van het staatsrecht, dat, bij de uitoefening van dat onbetwijfelbare recht, de veiligheid van naburige Staten niet in gevaar gebracht worde.

„Eene reeks van beleedigingen, voor welke, niettegenstaande herhaalde voortoppen, alle voldoening was terug gehouden, heeft mij ten laatste genoot, om aan een gedeelte mijner vloot last te geven, om voor **Lissabon** te verschijnen, en op eene stellige en afdoende wijze voldoening te vorderen. „Eene onverwachte onderwerping aan dien eisch heeft de noodzakelijkheid, om tot verdere maatregelen over te gaan, voorgekomen, doch ik ben nog niet in staat gesteld geworden, om mijne staatkundige betrekkingen met het Portugesche gouvernement te herstellen.”

Ten aanzien der binnenlandsche aangelegenheden des Rijks verklaart **Z. M.**, dat de aanzienlijke vermindering van belastingen, welke in het tegenwoordige en in het jongst verloopene jaar heeft plaats gehad, ten einde de lasten der arbeidende klassen te verlichten, nog geene evenredige vermindering van inkomsten heeft ten gevolge gehad; — dat de bevordering der nijverheid en bronnen van bestaan, en de handhaving van het openbaar crediet op gezonde beginselen steeds het voorwerp van **Zr. Ms.** zorg zal wezen, en dat hoogstdezelve te dien aanzien met vertrouwen op de huerige medewerking der vergadering reekt; — dat er last is gegeven tot al de maatregelen, welke de ondervinding heeft doen kennen als het best geschikt, om te waken tegen de overbrenging van de **Cholera** naar de ze landen.

Na aangemerkt te hebben, dat in sommige streken des Rijks, en meer bijzonder in een gedeelte van de westelijke graafschappen van **Ierland**, ongelukkiglijk zich eene groote verarming heeft doen gevoelen, en dat zoowel het Parlement als **Z. M.** ernstig bedacht behoort te zijn op het nemen van maatregelen, waardoor dergelijke rampen in 't vervolg zouden kunnen worden voorgekomen, verklaart **Z. M.** ten slotte, dat plaatselijke onlusten, welke echter niet met staatkundige oorzaken in verband stonden, zijn voorgevallen, zoo wel in **Engeland** als in **Schotland**, als in **Ierland**; — dat vooral in het graafschap **Clare** en in de omliggende streken de geweldendheden een zeer bedenkelijk aanzien hebben gehad; — dat de bestaande wetten op dat stuk met de meeste gestrengheid zijn ten uitvoer gebragt, en dat **Z. M.** vertrouwt, dat hierdoor de noodzakelijkheid, om scherpe wetten in te voeren, zal zijn voorgekomen, doch tevens geenszins twijfelt, of

Verandering zoude bereid zijn, om, tot handhaving van vrede en orde, de meest dringende maatregelen te helpen nemen, bijaldien daartoe de noodzakelijkheid mocht ontstaan.

In de beide huizen van het Parlement zijn adressen van antwoord op 's Konings wettelijk voorgesteld, welke, als naar gewoonte, een weerklank van dezelve waren. Die adressen hebben aanleiding gegeven tot zeer langdurige en hevige betogen, waarvan de voorgenoemde parlementaire hervorming, de ontbinding van het vorige Parlement, en de onderscheidene daarmede in verband staande aangelegenheden de hoofd-onderwerpen uitmaakten, doch dezelve zijn, niettegenstaande de hevige uitvalen der oppositie, volgens gebruik, naar de commissiën van onderzoek verzonden, zonder dat eenig amendement op dezelve is voorgesteld.

Z. M. de Koning is op zijnen togt naar de vergaderzaal door de zeer talrijke menigte, welke op zijnen weg verzameld was, met veel geestdrift begroet. De hervormings-bill zal den 24sten worden ingediend.

FRANKRIJK. Paris, den 17 Junij.

Gisteren begaven zich duizende wandelaars naar de poort van Saint-Denis, om de geplunderde winkels te bezichtigen. De straten waren vol mensen, die alle, door nieuwsgierigheid gedreven, zich derwaarts begaven. (Men weet, dat de Parijzenaars zeer nieuwsgierig vallen, en men daarom wel eens iets vreemds laat aanbrengen, gelijk thans drie Bedouïnen uit Afrika, om hun daardoor eene afleiding of bezigheid te geven.) Men vreesde in den beginne voor verdere gevolgen: de winkels werden gesloten en patrouilles kavallerie en infanterie doorkruisten de straten. Doch alles is rustig afgeloopen; te middernacht keerden de nieuwsgierigen naar huis terug en de nationale garden konden ook hunne nachtrust nemen. — De politie heeft gisteren bij verscheidene personen huis-onderzoekingen gedaan, en eenige lieden gearresteerd, die deel aan het oproer van de twee vorige dagen genomen hebben. Zonder deze bevindt zich de heer *Lennox*, chef d'escadron der lancers, thans een der redacteuren van het dagblad *la Revolution*.

Gisteren avond omstreeks 8 uren begaf de generaal *Lobau*, opperbevelhebber der nationale garde, zich aan het hoofd van zijnen staf, en gevolgd van eenige kavalerie, door de straten en boulevards van Saint-Denis; hij werd overal onder het gejuich van *leve de Koning!* begroet. De linietroepen riepen *leve de nationale garde!* en deze beantwoordden zulks met het gejuich van *leve de linie!* De eensgezindheid, om orde en rust te handhaven, heerschte onder burgers en soldaten.

— De *Gazette* zegt heden nopens den generaal *de Lafayette*: „Deze generaal, eerst eene revolutie gemaakt hebbende, wil heden eene republiek. Hij predikt het oppergezag des volks. Intusschen geloof hij niet, dat hij bijna alleen een stelsel van wanorde voorstaat. Het is met hem, zoo als het publiek wel oordeelt, namelijk, dat de heer *de Polignac* een monarchale *Lafayette* was, en dat de heer *de Lafayette* een volksgezinde *de Polignac* is. Het lot van den eenen doet het lot van den anderen voorzien.”

Van den 18den. De *Moniteur* weersprekt de tijding van het oprigten van een kamp bij Rijsel en van het versterken van de bezetting van Parijs.

Gisteren avond te negen uren doorkruisten 3 à 400 jonge lieden, die het zich tot eer schijnen te rekenen tot het gemeen te behooren, de straten, onder het aanheffen van oproerige kreten, en op de plaats van het Palais-Royal namen zij eene driekleurige vlag mede. Doch nauwelijks verscheen er een peloton dragonders, of de rustverstoorders stoven uiteen, en de rust was aldaar hersteld.

Op andere plaatsen hadden gisteren ook wederom opschuddingen plaats. Bij de poort St. Denis riep het volk den soldaten toe: „*Leve de linie! Gij zijt het volk, vervoegt u bij ons!*” — „Ja, ik ben van het volk,” antwoordde een oude serjant van de linie, „maar gij zijt het niet; zie daar het volk!” — wijzende op de nationale garde.

Er waren gisteren wederom vele oproerige geschriften aangeplakt, welke echter dadelijk door de burgers zijn afgescheurd geworden. — Bij deze gelegenheid greep men zekeren *Henry Negrier*, welke reeds meermalen gevat is geweest, die met een' dolk gewapend was. — Er worden vele arrestatiën gedaan. Heden avond kwamen nog 3 rijtuigen met gearresteerden voor de prefecture van politie aan.

In de straten *St. Foi* en *Beauregard* hadden de rustverstoorders barricades opgeworpen van rijtuigen en tonnen, waarom de troepen aldaar ook geweld gebruikten, velen der muniters kwetsten, en eenigen doodden. — Een bakkersjongen, die een' korporaal wilde ontwapenen, is zoodanig door de militairen gestraft, dat hij in den post *Mauconseil* den geest gaf. — In de straat St. Denis werd een granadier van het 5de legioen door een' persoon beleedigd; hij nam dezen bij den kraag, om hem mede te slepen. Deze trok een pistool uit zijn' zak; doch op hetzelfde oogenblik gaf de granadier hem een' bajonetsteek en sleepte hem weg. Men vond bij hem een tweede geladen pistool en een pak patronen.

Eergisteren heeft men bij den heer *Lennox* huisonderzoekingen gedaan en veel belangrijks gevonden. Vooreerst eene menigte wapenen, en ten anderen vele papieren: in één wordt gewag gemaakt, om hulpstroepen naar België te zenden, en in een ander, om een ander bestuur in Frankrijk te vestigen, met den heer *Lafayette* aan het hoofd. *Lennox* is nog in arrest.

Uit Rijsel schrijft men, onder dagteekening van den 15 Junij, het volgende:

„Het gerucht loopt, dat de Belgen het oogmerk hebben, bij het uitbreken van den oorlog, eerst onze troepen aan te vallen, ten einde ons te dwingen hen te volgen en in België te rukken. Intusschen zijn er maatregelen genomen, om hen in dat geval terug te drijven en op de grenzen te houden. De Hollanders trekken hante magt bijeen, en hun geschut wordt naar den kant van Antwerpen gezonden.

Men zegt, dat de Pruisen in het Limburgsche zullen trekken, en de Duitse troepen van het Bondgenootschap in Luxemburg. Engeland zoude Oosten- en de Schelde blokkeren.”

Van den 19den. In de zitting van de akademie der wetenschappen van Parijs, van den 13 Junij, heeft de geneesheer *Grimod* aan de vergadering zijne opmerkingen medegedeeld, ten aanzien van het gebruik van den chloorkalk als een behoudmiddel tegen de kinderpokken. Toen hij vóór twee jaren eene rondreis deed voor de koepokinenting, merkte hij op, dat de koepokstof, welke hij bij een zeker aantal kinderen gebruikte, niet gewerkt had. Hij schreef dit toe aan de aantrekking van de koepokstof met den chloorkalk, waarvan hij een fleschje bij zich had. Dit bracht hem op het denkbeeld, om deze zelfstandigheid als een behoudmiddel tegen de kinderpokken te gebruiken, en hij heeft er in twee epidemiën de proef van genomen. De kinderen, die door de ziekte niet aangetast waren, werden er voor behoed, door zich eene maand lang dagelijks met chloorkalk te wasschen, veracheidene anderen, bij welke de kinderpokken zich reeds geopenbaard hadden, werden, door dezelfde behandeling, voor de toevallen van dezelve behoed.

Te Marseille zijn met een Fransch fregat 120 Arabische Bedouïnen uit Algiers aangekomen, om binnen dit rijk in de landbouwkunde te worden onderwezen.

Van den 20sten. De Koning is op zijne reis den 18den te Straatsburg aangekomen en met gejuich ontvangen. Z. M. deed zijnen intogt te paard, hebbende aan de eene zijde den hertog van Orleans, en aan de andere zijde den hertog van Nemours. Des avonds was de stad geillumineerd.

— Een brief uit Brest, van den 15 dezer, meldt, dat aldaar 4 Portugesche Prijzen, door onze schepen genomen, zijn opgebracht; onder dezelve bevindt zich eene oorlogskorvet van 22 kanonnen.

— In deze hoofdstad is de rust geheel hersteld. De aanleggers van den opstand, in de laatste dagen zullen speedig ontdekt en gestraft worden. De arrestatiën en huisonderzoekingen duren nog voort. Gisteren is in de woning van zekeren *Madey* eene uitgebreide briefwisseling ontdekt, als ook eene lijst van personen, die geld ontvingen, om onlusten te veroorzaken. In dat huis zijn ook verscheidene personen gevat.

— Uit andere plaatsen verneemt men van geene nadere onlusten meer. De chonans in de Vendée zijn hier en daar nog werkzaam. Zij hadden een' haat tegen den heer *Girardon*, ontvanger der registratie te Bignan, en thans schrijft men uit Kannes, van den 14 Junij, dat men hem vermoord heeft. Hij had zijne staatkundige gevoelens aan den dag gelegd, en was daarom door de Coalisten bedreigd geworden. Hij had daarom zijne verplaatsing verzocht, herwelk hem was toegestaan. Hij begaf zich den voorgaanden Zondag naar Grand-Champ, om afscheid van zijne vrienden te nemen, en was met een jagtgeweer gewapend. Bij zijne terugkomst werd hij in eene laagte door drie gewerschoten gedood; de chonans namen zijn geweer en zijn horologie mede.

— Uit Bayonne schrijft men, van den 13 Junij: „Gisteren heeft men in de gevangenis gebragt 17 personen, makende een gedeelte eener bende uit, welke in Spanje wilde dringen, onder het bevel van zekeren *Leguia*, die een' opstand in Spanje wilde bewerken. Onder deze bende bevinden zich uitgewekene Spanjaards, Italianen en Franschen. Onze nationale garden hebben belet, dat deze

bende in Spanje trok en eene zaak bedierf, welke vele verdedigers in Frankrijk vindt, doch op deze wijze niet kan begunstigd worden.”

— Volgens brieven uit Italië, van den 11 Junij, is een rijtuig, behoorende aan den hertog van Modena, den 8 dezer, op den weg van Modena naar Finole, door eene bende gewapende boeren, die zich in het bosch van Nonantola ophielden, overvallen. Alle personen, die in het rijtuig waren, zijn vermoord geworden. Men zegt, dat deze boeren het op den hertog zelven gemunt hadden en meenden, dat deze zich ook in het rijtuig bevond.

Van den 21sten. Een koerier, van hier naar Cherburg aan Don *Pedro* toegezonden, heeft hem het bericht gebragt, dat alles in Brazilië, na zijn vertrek, tot de rust en orde was terug gekeerd, dat de Negers de wapens hadden nedergelegd, en dat al zijne eigendommen geëerbiedigd zijn geworden.

Uit Bahia daarentegen zijn de nadere berichten verschrikkelijk. Den 11 April was de opstand met nieuwe woede uitgebarsten, en heeft het plunderen en moorden van de Portugezen door de Negers en Mulatten meer dan 48 uren geduurd.

BELGIË. BRUSSEL den 21 Junij.

De nationale associatie is gisteren avond nogmaals vergaderd geweest. In langen tijd had men zulk eene talrijke vergadering niet gezien. Daarin is besloten, dat het dirigerend comité onmiddellijk eene proclamatie zoude uitvaardigen, om te verklaren, dat de associatie, tegen den 30 Junij, de gehele bevolking te wapen zal roepen en 's lands bestemming aan den oorlog toevertrouwen, indien (NB.) vóór dien tijd, Prins *Leopold*, in geval hij de kroon niet mogt aannemen, geene zorg draagt, dat de Belgen in het bezit van Limburg, Luxemburg en van den linker oever der Schelde gesteld worden, en vooral indien er vóór dien tijd geene order gesteld is, dat de kwestie der schuld contradictoir tusschen de Belgische en Hollandse commissarissen behandeld worde.

l'Emancipation heeft gisteren avond vernomen, dat er reeds paarden op den weg naar Oostende besteld waren, om onze deputatie, die hare terugkomst reeds had aangekondigd, af te halen en herwaarts over te brengen.

De *Courier* kondigt de komst aan van eenen Poolschen gezant bij ons gouvernement, zekeren Graaf *Zaluski*, van Londen komende; men twijfelde niet, of hij zou onmiddellijk aan den Regent worden voorgesteld.

Van den 22sten. *l'Emancipation* behelst het volgende artikel:

In weerwil der stellige verzekering, in de aanspraak des Konings vervat, welke zegt, dat de Conferentie volkomen eensgezind is, heitene alle denkbeeld van eene aanneming der kroon door prins *Leopold* schijnt uit te sluiten, en ons onder het beheer van het protokol van den 20 Januarij plaatst, is een onzer ministers, nog zoo zot of onbeschaamd, om in een dagblad (*le Moniteur Belge*), waarvan hij de Belgen de kosten wil doen dragen, tot hen te zeggen: „De gisteren, van Londen, aan het gouvernement aangebrachte dépêches bevestigen hoe langer hoe meer de hoop op eene speedige en voldoende beslissing der Belgische zaak. Prins *Leopold*, welks gezindheid nooit gewiefeld heeft, meende zijn officieel antwoord ten laatste op den 22sten of 23sten te zullen kunnen geven. Volgens alle gedachten, zal de deputatie zich, donderdag avond of vrijdag morgen, op reis naar Brussel begeven.”

ANTWERPEN den 22 Junij.

Men heeft opgemerkt, dat men op de citadel bezig is, om de gebouwen, aan welke onze bommen, in geval van vijandelijkheden, de meeste schade zouden kunnen toebrengen, gedeeltelijk te slochten. Het bovenste gedeelte van het gebouw, belendende aan het oud bagne, is reeds geheel afgenomen. De Hollanders maken nog eenen bedekten weg, van omtrent 8 à 10 voeten breedte, leidende van de hoofdpoot der citadel, die aan de stadzijde uitkomt, naar de hulppoot.

De stad blijft volkomen rustig. De burgerwacht neemt te gelijk met de linietroepen de dienst waar en bezet al de aan de haven gelegene posten, waar, even als op de kaden langs de Schelde, de toegang aan alle nieuwsgierigen of wandelaars is ontzegd.

NEDERLANDEN. s GRAVENHAGE den 23 Junij.

H. K. H. Prinses *Frederik der Nederlanden* is gisteren ochtend van hier naar Breda vertrokken.

Eergisteren is alhier aangekomen de heer *Allen de Trentovius*, buitengewoon Staatsraad bij het hof van Rusland, als koerier van Petersburg.

Men meldt uit Luxemburg, van den 18 dezer: „De aandeelen van Lippe en Waldeck, voor de bondsbezetting dezer vesting, zijn eergisteren alhier binnengerukt. Z. H. de Prins van *Hessen-Homburg*, gevolgd van zijnen staf, was deze troepen te gemoet gegaan. Een groot gedeelte der bevolking verzamelde hem. Het aantal der nieuw aangekomene troepen bedraagt tusschen de 5000 en tot vijftienhonderd man.”

Onder de menigvuldige tenten, in het kamp geplaatst, is men bezig er nog eene te stellen, ten doel hebbende, om te strekken tot een leeslokaal voor al de nieuws- en tijdschriften van Noord-Nederland, en opgericht door den heer Boekhandelaar *Stork*, te Breda. Men twijfelt niet, of dat plan zal veel bijval vinden; te meer, daar het, behalve de nuttigheid, eene aangename verpoizing en uitspanning aan zoo vele beschavden, als thans het vaderland dienen, zal verschaffen; deze nieuwe gebouwe loods is tevens ingerigt tot koffijhuis, eene behoefte, waarin, tot nog toe, niet dan gebrekkig was voorzien.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag, den 23 Junij.

De Zitting wordt te 11 uren geopend.

Z. Exc. de Minister van Financiën is in de vergadering aanwezig.

De Notulen van het verhandelde in de Zitting van eergisteren worden gelezen en goedgekeurd.

Is ontvangen een verzoekschrift van handelaars uit Rotterdam, tegen de belasting op het Patent. — Verzending naar de commissie *ad hoc*.

De beraadslagingen over het Ontwerp van wet, betreffende eene vrijwillige en verpligte geldleening, worden geopend.

De heer van *Sijtsma* is de eerste spreker, en verklaart zich tegen het Ontwerp, hoe zeer hij overtuigd is, dat er bij de Regering groote behoefte bestaat, en dat er gezorgd moet worden, om in alle buitengewone uitgaven te voorzien. Maar hij kan als een middel daartoe geene nieuwe vrijwillige geldleening goed keuren, welke de spreker oordeelt te zijn strijdig met de goede trouw, naderlijk voor 's lands crediet, en niet in overeenstemming te brengen met de verzekeringen der Regering bij de plaats gehad hebbende vrijwillige leening. Die toch verleende den inschrijveren in de eerste vrijwillige leening het voordeel, om, bij mislukking derzelfde, hunne renversalen in eenige gedwongene heffing te kunnen gebruiken. Zij verliezen echter alle voordeel, wanneer de nieuwe vrijwillige geldleening plaats heeft. Hij wil gaarne de verpligte geldleening goedkeuren, maar afzonderlijk, doch kan de vrijwillige geldleening niet aanvaamen en zal alzoo tegen de voordragt stemmen. Ten slotte uit hij het denkbeeld, dat, om een einde te maken aan den onzekeren toestand, waarin ons land zich reeds verscheidene maanden bevindt, en om geene gedwongene noch vrijwillige leeningen te behoeven, men aan de Conferentie van Londen zoude verklaren, dat, indien het belang van Europa medebragt, om een in dien staat te doen verblijven, en wij, in dat zelfde belang, geenen oorlog mogten maken, dan ook de Mogendheden al onze buitengewone uitgaven moesten voldoen en betalen. Ons land, zegt de spreker, is daartoe niet langer in staat, en elk onderwerp dus mijn denkbeeld van de aandachtige overweging der Regering.

De heer *Donker-Curtius* zegt, dat, hoe zeer hij tegen de bovenmatige uitgaven van den Staat gestemd had, omdat hem geene genoegzame verzekeringen van aanstaande bezuinigingen en vereenvoudigingen waren gedaan, hij echter niet tegen het verlenen van onderstand aan de Regering is. Het komt hier alleen maar op de middelen aan, en dan moet hij verklaren, dat de gedwongene leening, hoe drukkend dezelve dan ook zijn zal, zijne goedkeuring zoude kunnen wegdragen, maar dat hij nog niet van dat gevoelen is omtrent de bevoegdheid, om tot eene vrijwillige leening als nog te mogen overgaan. Daaromtrent zal hij de nadere inlichtingen zijner medeleden afwachten, om daarnaar zijne stem over de wet te bepalen. Overigens verlangt hij, dat de Hooge Regering niet langer aan den leiband der Mogendheden zoude loopen, en niet verder den weg van staatkundige onderhandelingen en diplomatieke nota's zoude volgen, maar dat zij met daden toonen zoude, wat de Nederlandsche natie vermag, als zij tegenover afvalligen en ondankbaren staat en met een' verachtelijken vijand te doen heeft. Daardoor alleen gelooft hij, dat het tijdperk zal komen, dat onze tegenwoordige toestand een einde zal nemen. Hij beklagt zich eindelijk over de ondersteuning, welke de afvallige Belgen in Europa hebben erlangd en meent, dat men niet langer aan het verlangen der Mogendheden moet voldoen, alzoo, door den voortgang van dezen staat, onze ondergang zeker is. In één woord, zegt hij, ik verlang eene beslissing, welke zij ook ziju moge.

De heer *Op den Hooff* verklaart zich tegen de wet, niet omdat hij de Regering niet wil ondersteunen, om in de noodzakelijke behoeften der schatkist te voorzien, noch omdat hij de credietwet niet aangenomen wil zien, en aan de Regering geene middelen zoude willen verschaffen, om de daarbij bepaalde uitgaven te doen, maar omdat er op nieuw eene vrijwillige geldleening wordt voob-

gedragen, welke mislukking hij voor zeker houdt. Die leening is wel niet strijdig met de doode letter der wet, omtrent de eerste vrijwillige leening, maar met derzelver strekking en geest, met de memorie ter harer verdediging, met de antwoorden der Regering over dezelve, enz. De spreker zal alzoo tegen de wet stemmen.

De heeren van Asch van Wijck en van Hemert spreken tegen het ontwerp, hetwelk hunne goedkeuring niet kan erlangen, omdat daarbij eene gedwongene leening wordt voorgedragen, welke grondslag alleen de belasting op het personeel is. Zij oordeelen, dat dit tot te groote onevenredigheden zal aanleiding geven, dan dat zij er hunne goedkeuring aan kunnen verleenen. Zij hebben geene aanmerkingen tegen eene vrijwillige geldleening, welke hunne goedkeuring, ware de wet in twee gedeelten gesplitst, zonde erlangen.

De heer van Boelens verklaart zich voor de wet. Dezelve is noodzakelijk, om in de Staats-behoefden te voorzien. Eene vrijwillige leening moet nog worden beproefd, alvorens tot een' gedwongen maatregel over te gaan.

De heer Corver-Hoofst vindt eene tweede vrijwillige leening ondoelmatig en onnoodig; verlangt, dat, vóór men tot eene gedwongene heffing zoude overgaan, men zoude beproeven, om bij bankiers, hetzij binnen- of buitenlandsche, geld op te nemen, en men, eindelijk, zoo men tot eene verpligte leening toevlugt moest nemen, men dezelve op meerdere grondslagen van directe belastingen moest toepassen. Zoo als de wet thans ligt, kan hij zich met dezelve, zijns ondanks, niet vereenigen.

De heer Frats geeft in eene uitgebreide redevoering zijn gevoelen te kennen over de vrijwillige geldleening. Hij meent, dat dezelve nog, na de plaats gehad hebbende, zeer wel kan worden beproefd, vóór dat men tot eene gedwongene heffing overgaat. Men moet, zegt hij onder anderen, zich gelijk blijven. Der Regering is een crediet verleend, maar dezelve heeft daardoor niet de middelen verkregen, om in de uitgaven te voorzien. Dezelve moeten thans worden verleend. De voordragt eener nieuwe vrijwillige of verpligte leening is daartoe strekkende, hij acht die niet strijdig met vroegere verordeningen of wetsbepalingen. Hij zal daarom voor de wet stemmen.

De heer van Nes zegt, dat het gemakkelijker was een crediet van 87 millioenen toe te staan, zoo als, zijns inziens, op eene onbegrijpelijke wijs, is geschied, dan de middelen tot dekking van hetzelfde uit te vinden. Het ministerie moet bedenken, dat dit dan ook nog een crediet is; dat deswege nadere verantwoording moet worden gedaan. Wat de tegenwoordige wet betreft, kan de redenaar zich daarmede, zoo als die nu is voorgesteld, geenszins vereenigen, niet wegens de verpligte leening, die, hoe bezwarende ook, op geen' onaanneemlijken maatstaf berust, maar wegens de niet verpligte geldleening. Daargelaten, of die nadere vrijwillige maatregel overeen te brengen zij met de goede trouw, zoo zal dezelve tot niets dan nadeel leiden. Het is toch, volgens den spreker, ontwijfelbaar, dat dezelve niet alleen niet zal volkomen, maar dat er voor slechts een zeer gering bedrag, wellicht nauwelijks vijf millioenen, zal ingeschreven worden; omdat het belang der groote kapitalisten zich thans even zeer tegen deze vrijwillige leening, als tegen de vroegere verzet. De redenaar wijst dit in het breedte aan. Hij erkent, dat er geld noodig is, ter handhaving van de onafhankelijkheid der natie; maar het is te wenschen, dat wij spoedig geraken uit den onzekeren toestand, waarin wij verkeeren; dat de thans onbepaald uitgestelde maatregelen van bezuiniging worden in werking gebragt; dat de wijzigingen in de grondwet, waarvan men niets weet, die door eene geheel buiten toedoen der Kamer benoemde commissie moeten ontworpen zijn, worden voorgesteld, geschikt naar de veranderde staatkundige omstandigheden. Het is niet toe te staan, dat wij het slagtoffer van de staatkunde der Mogendheden worden.

De heer van de Kastele verklaart zich voor de wet, omdat hij het noodzakelijk acht, dat Oud-Nederland die ontzagwekkende houding beware, die het vertoont; omdat de tegenwoordige voordragt eener nieuwe vrijwillige geldleening, die hij niet strijdig met vroegere bepalingen acht, de gelegenheid geeft aan alle weldenkenden, die hun waar belang inzien, om zich tegen de gedwongene leening te vrijwaren; en omdat die gedwongen maatregel, welke hij nogtans hoopt dat vermijdt zal kunnen worden, thans berust op een aannemelijker grondslag en eene gepaste wijziging, die het laatste 27ste artikel heeft ondergaan.

De Voorzitter: Onderscheidene leden nog ingeschreven zijnde, om het woord te voeren, zoo zullen de beraadslagingen in eene avondzitting, welke te zes uren zal plaats hebben, daarover voortgezet worden.

De wet op de leening is heden avond te 11 uren, met 28 tegen 20 stemmen, in de Tweede Kamer aangenomen.

Voor hebben gestemd de heeren: van de Kastele, van Boelens, Sandberg, van Wijk, van Rengers, van Wijk, van Crommelin, van Suchtelen, Luyben, Hoijck van Papendrecht, Frats, Sijpkens, van Tuyl van Heeze, Donker Curtius, Lemker, Cass, G. Clifford, Lycklama à Nijeholt, van Randwijk, Dyckmeester, Weerts, Jarges, van Mouron, Hofstede, Jssel de Schepper, Baelaerts, Gockinga, Verheijen, van Lijnden en van Nieuwen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Junius van Hameren, van Reenen, van Forest, Hiltrop, Op den Hoef, van Asch van Wijck, Corver-Hoofst, van Tuyl van Coelhorst, Boddaert, Dedel, van Nagell, van Sijzama, van Nes, G. G. Clifford, Lenzac, van Alphen, Collas d'Escury, de Jonge en Ingenhousz.

De bepalingen van het ontwerp van wet, betreffende de vrijwillige en verpligte geldleening, luiden thans, na de verschillende van Regeringswege daarin gemaakte wijzigingen, aldus:

Bepalingen, om alnog bij vrijwillige leening in de behoeften te voorzien.

Art. 1. Tien dagen na de officiële uitgave van het Staatsblad, waarin deze wet zal worden geplaatst, zal, gedurende den tijd van veertien dagen, door de zorg der provinciale en plaatselijke besturen, worden opengesteld de inschrijving in eene vrijwillige negotiatie van drieëntwintig millioenen guldens, in welke ook meerdere inschrijvingen, in het geheel tot een bedrag van achtendertig millioenen guldens, zullen worden aangenomen.

2. De inschrijvingen zullen plaats hebben voor aandelen van f 950, halve aandelen van f 475, vijfde gedeelten van f 190, en tiende gedeelten van f 95.

Voor de aandelen of gedeelten van aandelen zullen worden afgegeven schuldbrieven, groot f 1000, f 500, f 200 of f 100, rentende zes ten honderd, van welken gelijken aard als die, vermeld in art. 1 der wet van den 13 April 1831.

3. De fournissementen in deze leening moeten geschieden: vóór of op den 31 Juli 10 prCt., 15 September 20, 15 October 20, 15 November 20, en 31 December 25 prCt.

4. De bij het vorig artikel bepaalde fournissementen zullen worden gedaan op dezelfde wijze, als voor de negotiatie, vastgesteld den 13 April 1831, is bepaald, en zullen ook, als gereed geld, tegen tien ten honderd van de sommen daarin uitgedrukt, worden aangenomen de conversalen, uitgegeven volgens het 8ste artikel der wet omtrent die negotiatie, mitsgaders bij zoo verre de inschrijvingen de som van drieëntwintig millioenen te boven gaan, tot het beloop van al het meerdere, ook schatkist-biljetten voor het volle kapitaal met de renten; zullende, in dat geval, worden bekend gemaakt, in welke evenredigheid op elke inschrijving schatkist-biljetten in betaling zullen kunnen gegeven worden.

5. Ter verzekering der renten en de wederintrekking der schuldbrieven, uit deze negotiatie voort te spruiten, wordt aangewezen tien ten honderd van het ingeschreven kapitaal, jaarlijks af te zonderen uit de hoofdsom der grondbelasting en ter beschikking te stellen op gelijke wijze, als bij artikel 12 en 13 der wet van den 13 April 1831 is bepaald.

6. Al hetgene, waarmede de inschrijvingen in deze negotiatie de som van drieëntwintig millioenen guldens te boven mogt gaan, zal worden gebezigd tot intrekking en geboete vernietiging van schatkist-biljetten; zullende van het bedrag der vernietiging openbare aankondiging geschieden.

7. Bijaldien de, krachtens deze wet, te opene vrijwillige leening geene genoegzame middelen mogt opleveren, om in de behoeften van 1831 te voorzien, zal de bij het tweede gedeelte dezer wet omschreven verpligte geldleening ten uitvoer gelegd worden, en, in dat geval, aan de deelnemers in deze vrijwillige leening worden afgegeven bewijzen, gesplitst tot zoodanige sommen, niet kleiner dan f 10, als zij zullen verlangen, welke, even als de conversalen, vermeld bij art. 8 der wet van den 13 April 1831, zullen worden aangenomen in de fournissementen der gedachte verpligte geldleening, op den voet bij art. 14 der evengemelde wet voorgeschreven.

Wat voorts aangaat de bepalingen omtrent eene verpligte geldleening, vervat in de artikelen 8 tot 27 van dit ontwerp van wet; deze bepalingen zijn gelijk aan het in Maart 11. voorgedragene, met dit onderscheid, dat alsnu bepaald is, om den personen aanslag over 1831, in plaats van 1830, tot grondslag te nemen van eenen thans achtvoudigen aanslag (in Maart was een zevenvoudige voorgedragen); en dat ook nu, hoe zeer de verdeling in 16 klassen blijft, men in de hoogste klasse niet zestien, maar twintigmaal zal aangeslagen worden. Ook is het maximum, dat te vóór voet de hoogste klasse op 25 en voor de laagste klasse op 7 prCt. van het inkomen over 1830 bepaald was, nu voor de hoogste klasse op 30, en voor de laagste op 8 prCt. gebragt. De aanvulling, in het najaar, zal dan nu ook niet met $\frac{1}{2}$, maar slechts voor $\frac{1}{3}$ zijn, waarvan echter

de heffing en de wijze derzelve nader bij de wet zal worden bepaald.

Van den 24sten. Heden ochtend heeft een salvo van 51 kanonschoten alhier aangekondigd, dat H. K. H. prinses Albert van Pruisen, geboren prinses der Nederlanden, den 20 dezer, gelukkig bevallen is van eene prinses. De vorstin, zoo wel als de jong geborene, was zeer welvarende. — Ter zake van deze heugelijke tijding zijn terstond kerken, torens en vele huizen van ingezetenen dezer residentie met vlaggen versierd.

— Naar men verneemt, heeft de Eerste Kamer der Staten-Generaal, in hare zitting van heden, het ontwerp van wet betreffende de schatkist-biljetten verworpen met 8 tegen 6 stemmen. — Het door de Tweede Kamer aangenomen ontwerp nopens de leeningen moet reeds heden bij de Eerste Kamer zijn ingekomen, en morgen in hare afdeelingen onderzocht worden.

Na de aanneming der leeningwet, zijn reeds verscheidene leden van de Tweede Kamer uit deze stad vertrokken, daar men thans de werkzaamheden dier Kamer als geëindigd mag beschouwen, en de sluiting der gewone zitting eerlang wordt te gemoet gezien.

— Het vermoeden, dat het schieten met klein geweer op de Citadel van Antwerpen geen ander oogmerk had, dan om den Generaal Chassé uit te lokken, met het grof geschut te antwoorden, en dan de schuld wegens de vernieling, die daarvan het gevolg moest zijn, op de Hollanders te laden, heeft zich volkomen bevestigd door een' brief uit Antwerpen, van den 17den, waarin deze snoode toelag aan de Associatie wordt toegeschreven, en verzekerd, dat een aantal artilleristen omgekocht was, om, zonder bevel, met kanon te schieten.

Wij twijfelen niet, of de beradenheid van den Generaal zal dat boos ontwerp tot het laatst toe weten te verijdelen; en ook, wanneer het er toe kwam, dat het geschut van onze zijde moest antwoorden, zien wij nog niet, dat de verdelging van geheel Antwerpen het noodzakelijk gevolg daarvan moet wezen. Tot nog toe hebben de Hollanders geantwoord met klein geweer op klein geweer: gebruikt de vijand geschut, dat hebben wij ook; en werpt hij bommen, dan geven wij hem bom voor bom, maar alleen op die kwartieren gericht, waarmede men deze projectielen op ons zoude werpen. Het nut eener juiste wedervergelijking, den aanval niet te boven gaande, heeft zich tot nog toe bewezen, en er is geen twijfel aan, dunkt ons, of hij, die eerst begint, zal ook het eerst ophouden, en de aanvallers zullen het met eigen lijf beboeten. Het heltsche oogmerk is, of kan zijn, Antwerpen in een' puinhoop te doen verkeeren, om te dienen tot een eeuwigdurend gedenkteeken en middel tot opwekking van haat tegen de Hollanders, niet alleen bij een aantal Belgen, welke mogelijk nog niet zoo zeer in dien haat deelen, maar ook bij de vreemden, waarvan zelfs de weinige onpartijdigen, die Holland regt laten wedervaren, de verwoesting van zulk eene groote koopstad niet anders, dan met leede oogen aanzien.

De kunst zal hier zijn, de stad te sparen, maar de aanvallers in hunne personen te treffen, en de vijandelijke batterijen te vernielen. Komt er een schrik en laat de vijand zijne hielen zien, dan verwachten wij een' uitval, alleen om het vijandelijk geschut te vernagelen of in de Schelde te werpen, met al het kruid, dat men meester kan worden en in de haast niet mede te voeren is.

Het gespuis te Antwerpen maakt zich meester van de huizen der gegoede ingezetenen, naar mate deze, vluggende, de stad verlaten.

H A A R L E M den 24 Junij.

De generaal Daine heeft eene briefwisseling doen bekend maken met den generaal Beaulieu, gehouden in den loop der maand Mei 11. In dezelve komt voor, dat de benoeming van hem (Daine) als bevelhebber van het leger van de Schelde door de soldaten met veel misnoegen is vernomen, en dat hij niemand anders als de oorzaak daar van aanmerkt, dan den generaal Beaulieu, en denzelven uitnoodigt, om hem binnen een' zeer korten tijd voldoening deswege te geven.

De generaal Beaulieu heeft niet gearzeld te antwoorden, dat hij, zonder omwegen, het gouvernement van België heeft onderrigt, dat hij niet alleen weigerde onder den generaal Daine, maar zelfs met hem te dienen; — dat hij (Beaulieu) ten aanzien van Daine niet anders heeft gedacht, dan geheel het leger en de bevolking van Antwerpen, en dat hij hem voldoening zal geven, zoo hij (Daine) den generaal Mellinet de hem verschuldigde voldoening zal hebben verschaft, en zal hebben bewezen, dat deze hem te onrecht als een verrader des vaderlands heeft doen voorkomen.

De generaal Daine heeft den 19 Mei den generaal Beaulieu op nieuw eenen brief toegezonden, waarin beschuldigingen moeten voorkomen tegen nog twee generaals, welker namen echter niet door het dagblad, welk van die een en ander melding maakt, worden opgegeven.

T I L B U R G den 22 Junij.

(Uit eenen brief.) Ben onlangs hier uit Antwerpen aangekomen reiziger deelt ons de volgende opgave van de sterkte der Belgische troepen op onze grenzen mede: te Hoogstraten liggen 600 man van het 4de regiment infanterie; te Turnhout 400 man van hetzelfde regiment en te Looenhout tweehonderd man van het gezegde 4de regiment; te Westwezel 3 à 400 man vrijwilligers; te Meersel en te Meer gezamenlijk 300 man, terwijl zij sedert eenigen tijd ook te Meersel gescht bij zich hebben; te Put moet echter zeer weinig volk, naar hem berigt was slechts 40 of 50 man, en te Capelle 150 man liggen; digter bij Antwerpen liggen nogtans zeer vele troepen; zoo is het geheele 1ste regiment infanterie, dat men op 3000 man rekent, over de gemeenten Brasschaet, Merxem en Dambrugge en Deurne en Burgerhout verdeeld; ook te Bekerem zoude wel 800 man infanterie en te Berchem nagenoeg 1000 man kavallerie, behalve eenige vrijwilligers, gekantonneerd zijn. Maar in Antwerpen zelve moet, volgens zijne opgave, het geheele garnizoen nog geen 2000 man belooopen.

Buiten de Slikpoort der stad Antwerpen zoude, onder anderen, eene batterij van 42 stukken staan, en de geheele uitgestrektheid van het fort Ferdinand tot aan de stad moet aan de Schelde-zijde eene onafgebrokene reeks van vuurmonden vertoonen, waarmede die krijgskundigen, welke niet alles, wat uit de glorieuse revolutie voortvloeit, eendrachtig schoonen glimp willen geven, niet veel ophebben, daar zij luide genoeg, om het door ieder te doen hooren, zelfs in openbare bijeenkomsten, vragen: waar de kanonniërs zijn, die al die stukken moeten bedienen? daar slechts zeer weinige der Brabandsche kanonniërs bedruk behoort te weten te dompen.

B R E D A den 24 Junij.

Voorgisteren moet er eene vereniging van Belgische troepen en exercitiën op de Ravelsche heide hebben plaats gehad, daar men in ons legerkamp bij Reijen een onophoudelijk pelotons, bataljons en twee gelegerde exercitiën-gewervuut van die zijde heeft kunnen hooren. Dit geluid herinnerde onze troepen, maar vooral de schutterijen, aan het doel, dat hen in het kamp vereenigd houdt, en deze herinnering is voorzekeer een goed middel, om met moed en geduld eene alles afdoende beslissing af te wachten, terwijl het verlangen zich verhoogt, om zich met die vijanden eens te mogen meten.

Wij kunnen niet nalaten, om bij deze gelegenheid den wensch te uiten, iets van die commissie te vernemen, welke door een koninklijk besluit is benoemd, tot het doen van voorstellen, omtrent de militaire belooning of onderscheidingsteekenen voor de schutterijen en vrijwilligers.

Deze commissie dient te beseffen, van hoeveel gewigt het is, niet den moed te onderhouden, want deze is ingeboren, maar het geduld te rekken! In tijden, zoo als wij thans beleven, moet de emulatie door alle mogelijke middelen gakkende gehouden worden. De grootste veldheer onzer eeuw heeft hieromtrent zulke wijze lessen nagelaaten. En wanneer zoo vele vreedzame burgers zich aan de ongemakken van het werkdadig krijgsmans leven, met zoo veel gewinnigheid en volharding, blootstellen, en ons tegen eenen dreigenden vijand beschermen, en gen de commissie niet op hare stoelen inslapen! Wij herinneren ons hierbij een anekdote, die, in het onderzigtig geval, verdient aangehaald te worden. — Een verdienstelijk krijgsman werd, bij eene uitdeeling van eeresteekenen, juist vóór den dag van eenen veldslag, onverdiend vergeten. Zich hierover van ter zijde beklagende, gaf men hem hoop op eene volgende gelegenheid, waar op hij eenvoudig weg antwoordde: „niet, maar ik heb mij eens een kofje, als ik dood ben.“

— Gisteren is H. K. H. Prinses Frederik, vergezeld van haren Voorzigtigen Gemant, met eenig gevolg naar het Lierbosch gereeden en heeft aldaar gedineerd, terwijl het Corps muzikanten van de granadiers, uit het kamp gekomen, vóór de Vorstelijke personen onderscheidene stukken uitgevoerd hebben. Heden zij HH. KK. MH. naar het Ulvenhoutse bosch gereeden, om aldaar het ontbijt te gebruiken, waarna Hoogstdezelve zich naar het legerkamp zullen begeven.

G O R I N C H E M den 25 Junij.

Eergisteren heeft hier in garnizoen liggend 2de bataljon der Druische schutters, in vereeniging met een detachement der vrijwillige artilleristen en een kompagnie schutters artilleristen van het 2de bataljon der 1ste afdeeling landlandsche schutterij, met vier veldstukken en een detachement van het algemeene depot der landmagt No 33, dat als tirailleurs bij deze kolonne fungeerde, in tegenwoordigheid van den opperbevelhebber, den generaal-majoor Müller, de overige officieren dezer vesting en duizende aanschouwers, evolutiën van linie ten uitvoer gebragt, waarbij allen, wegens hunne bedrevenheid en vlugheid in

DECLARATION OF INTEREST